

Jesom Krysta tejj vrijedowali, fajz my to wetym Pišmi, fotrež wot nich mamy, widžimy. A dokelž tajkich Schpruchow schudžom jara wele je, da zemy my njetk f Wobšanknenju jeno ton psched ſo wſac̄, fotryž wascha Luboſz we Spocžatku ſvjateho Stawa k Romſkim ſlyſchala je. Ssam ſa ſo je to loschki Schpruch, fotryž kojždy Gzlowek derje roſemi, ale my zemy ion tola trochu wuſladowac̄, ſo by won nam ſjawniſchi, ſwjetliſchi a tejj troſchtniſchi být.

My ſchizy ſhonimy, fak toboko ta Wjera we naſchich Wutrobach tři, ſo my naſchich Rječow dla ženje prawje ſ Poſkojom býc̄ nemožemy, ale ſebi ſtajnje myſlimy: Ach, dy by ty bohabojaſniſchi být, da by ſjewe ſtobu wohnladalo, da by ſo ty Nady wot Boha nadzeč mol. Dy bychmy pak my twerdje wjeric̄ a ſo na Božu Nadu, fotryž won nam Kryſtuſa dla ſlubi, prawje ſpuschežec̄ moli, da bychu ſo naſche Wutroby wſchelakich Tyſchnoſzjach tajſeho Troſchta džeržale, weſele a dobreje Myſlje býle: ale tudy ſo nam pschezo ſapera. Tehodla je Bamz ſchelku Božu ſlužbu wumyſlit, itemu Wotpoladaju (fajz jeho Wuzba wudawa,) ſo bychu Lubožo Dowjerenje k Bohu doſtali, a czim mene na Božej Pomozy ſazwyſlowali. Steho je to Modlenje k ſſwiatym, ſa ſſwečzinu Bjehanje, Rječow Wotplaczenje, Miſchie, nozne Modlenje, kloſchterske Žiwenje, a ſchelke Pschibojſtwo pschiſhlo. Schtuž do dokonež možesche, ton ſebi myſlesche, ſo je ſtym poljepſcheny, a ſo ze to w Nebežach wotwiziwač. Alle ſtym ſu woni jara ſmolili.

Prawy Prjedar nedvribi na žanu Wjezbole fedžbowac̄, a wetſchu ſſwjeruſz naſožic̄, hac̄ ſak by won Ludzi kprawemu Dowjerenju pschinesz, a tajku Newjeru ſjich Wutrobow wutornyc̄ mol. Kaf pak bychmy to prawje a plodnje doſoneč̄ moli, widžimy my ſe ſſlowow ſvjateho Pawola, fotryž wot naſcheho Kneſa Kryſtuſa wjeste ſſwjetzenje

ma, ſo je prawy Prjedar a wuſwoleny fraſny Grat k Matwarenu teho ſera leſtiwa Božeſho. Tehodla dyrbimy na jeho ſſlowa derje fedžbowac̄.

Najpredy praji won: Boh kvali ſwoju Luboſz knam, to je jara džiwnie ſſlowo, fotrež ſkoror wjerenu neje, ale, fajz potom ſlyſheč budžemy, drohe, wjerne a doſtojne ſſlowo. Tak je wjerno, ſo Boh na Rječi njewny je a je ſchtraſowac̄ ſe, fajz ſakon ſwjetſhi a to ſchjedne ſhonenje wopofaze. My pak dyrbimy poſnac̄, ſo ſchizy Rjeſchnizy ſimy, ſteho pschindžeta Newjera, ſo my wjeric̄ nemožemy, ſo naš Boh lubo ma. Dyž pak my ſlyſhimy, fajz tudy, ſo Boh tych Gzlowekow lubo ma, da myſlimy ſebi my ſmolom na Jana teho Ghezenika, Pjetra, Pawoła a druhich, fotřiž bohabojaſniſchi byli ſu, hac̄ my ſimy. Ssam ſo pak nemožemy my ſa tajkich Luboži džeržec̄, fotrychž by Boh lubo mjeſ, ale my ſo bojimy psched jeho Rječom.

Temu je da tuto ſſlowo teho ſvjateho Pawoła napschecžiwo, ſo won niž jeno praji: Boh ma naš lubo, ale Boh kvali ſwoju Luboſz, to je, won czini ju tak wulku, wjefstu a ſjawnu, ſo možno neje, ſo by ſchtu na nej zvyſlowac̄ mol. Pschetož, praji won, nerjeka to Luboſz wopofasac̄, ſo won ſwojemu ſſynej Kryſtuſej ſa naš wumrecžda, kiž my hiſhče Rjeſchnizy bjechmy? Ma to ſſlowo poſluchaj, fedžbuſ a ſkowajje derje. Schitfa twoja Staroſz a Tyſchenje je to, ſo ty Rjeſchnik ſy, hewak by ſo ty Božeje Nadu a Luboſnoſje ſjewe troſchtowac̄ mol. Alle luby Gzlowecž, tudy daj ſebi prajic̄, a poſluchaj na Pawola, fotryž praji, ſo Kryſtuſ ſa naſche Rječi wumreł je.

Schtu pak je Kryſtuſ? Won je Boži ſſyn. Schto czini won? Won ſo ſcžini Gzlowek a wumre. Gzohodla wumre won? Tych Rječow dla. Steho dyrbiždyn wjeste býc̄, ſo